

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 2. maj 2005
Kontor: 1.k.kt.
J.nr.: 2004-2000-5
Sagsbeh.: lfb
Fil-navn: KOUspm\spm 8 besvarelse

Besvarelse af spørgsmål nr. 8 (L 65), som Kommunaludvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 12. april 2005

Spørgsmål 8:

"Ministeren bedes redegøre for det forventede antal faktureringer, som konsekvens af reformerne, herunder de forventede omkostninger."

Svar:

Regionerne skal varetage en række opgaver inden for sundhedsområdet, socialområdet og undervisningsområdet, der finansieres takstbetaling fra kommunerne.

For så vidt angår sundhedsområdet henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 2 (L 71).

For så vidt angår socialområdet og undervisningsområdet har Indenrigs- og Sundhedsministeriet anmodet Socialministeriet og Undervisningsministeriet om bidrag til besvarelsen af spørgsmålet.

Socialministeriet har i den forbindelse oplyst følgende:

"I dag er de amtslige tilbud på socialområdet omfattet af grundtakstfinansiering, hvilket betyder, at kommunerne betaler op til en grundtakst, dog kun de faktiske udgifter, og amterne betaler udgiften over grundtaksten. Dertil medfinansierer amterne i visse tilfælde kommunale tilbud. Afregningen i forhold til de sociale tilbud går således både fra amt til kommune og fra kommune til amt.

Med kommunalreformen vil kommunerne fremover skulle finansiere og varetage alle myndighedsopgaver på det sociale område. Regionerne overtager som udgangspunkt driften af alle de nuværende amtskommunale tilbud i regionen, bortset fra tilbud til børn og unge med sociale eller adfærdsmæssige problemer, der overtages af kommunerne. Regionerne får et leverandøransvar i forhold til kommunerne. Driften finansieres hovedsageligt ved takstbetaling fra kommunerne. Afregningen vil således fremover kun gå den ene vej nemlig fra region til kommune. Dette vil samlet set betyde færre faktureringer sammenlignet med situation i dag.

Dertil vil kommunerne som følge af kommunalreformen overtage flere af de amtslige institutioner på socialområdet, hvilket ligeledes medfører færre faktureringer.

Og endelig vil kommunalreformen på socialområdet betyde, at der bliver færre enheder, der skal afregne med hinanden. Omfanget af de mellemkommunale og mellemamtslige afregninger, som der er mange af på det sociale område i dag, vil

således blive mindre alene af den grund, at de 271 kommuner bliver til ca. 100 kommuner, og at de 13 amter bliver til 5 regioner.

Der vil således ikke være forventede omkostninger i forbindelse med faktureringer som følge af reformen. Tværtimod må der som sagt forventes mindredgifter.”

Undervisningsministeriet har i den forbindelse oplyst følgende:

”I dag er de amtslige tilbud på børneområdet (specialpædagogisk bistand til småbørn, jf. folkeskolelovens § 4, stk. 1, og § 20, stk. 2, og specialundervisning efter folkeskolelovens § 20, stk. 2) omfattet af en takstbetaling fra kommune til amt. Hvor et barn, der er omfattet af amtskommunens forpligtelse, modtager specialpædagogisk bistand eller specialundervisning i en kommunal institution, betaler amtet til kommunen. Den kommunale specialundervisning indebærer i dag mellemkommunal finansiering, hvor et barn henvises til undervisning i en anden kommunes tilbud.

De amtslige tilbud på voksenspecialundervisningsområdet er i dag fuldt finansieret af amtskommunerne, herunder også de tilbud, der varetages i henhold til driftsoverenskomst med for eksempel oplysningsforbund.

Med kommunalreformen vil kommunerne fremover skulle finansiere og varetage alle myndighedsopgaver på specialundervisningsområdet, bortset fra ordblindeundervisningen for voksne, der med L 108 overføres til selvejende voksenuddannelsescentre, der finansieres af taxametertilskud fra staten, jf. L 106. Regionerne overtager som udgangspunkt driften af de lands- og landsdelsdækkende tilbud og af tale-, høre-, syns- og kommunikationscentre, hvis finansiering foregår ved takstbetaling fra kommunerne.

Der vil på specialundervisningsområdet som følge af kommunalreformen (L 108) være tale om, at fakturering af ydelser vil finde sted mellem kommuner, mellem kommuner og regioner og mellem kommuner og skoler eller institutioner. Det er ikke muligt at besvare spørgsmålet om antallet af faktureringer, da besvarelsen helt afhænger af, i hvilken grad den enkelte kommune benytter sig af tilbud uden for egne institutioner, og af de konkrete aftaler, herunder rammeaftaler, der indgås mellem kommuner indbyrdes, mellem kommuner og region samt mellem kommuner og institutioner eller skoler om, hvorledes afregning for konkrete ydelser finder sted.

Den omstændighed, at de 271 kommuner sammenlægges til omkring 100 kommuner og de 13 amter til 5 regioner vil – isoleret set - indebære, at antallet af afregninger reduceres.

Det forventes ikke, at der sker ændringer i noget væsentligt omfanget af fakturering i forbindelse med, at centrene for undervisningsmidler overgår fra amtskommunerne til Centre for Videregående Uddannelse (CVU), som beskrevet i L 107.”

Jeg kan henholde mig til Socialministeriets og Undervisningsministeriets besvarelser.